

И започва да разказва
Месечинко златочел —
Всичко, всичко — на земята
Где, какво е той видел.

Ако е била спокойна,
Тиха до зори нощта,
Слнччо златен се показва
Цял засмян на утринта.

Ако ли е пжк тревожна —
Скрива се разсърден той,
Целий ден вали, тогава,
Джд пороен, сине мой!

Трайко Симеонов

Разказ на малкото зайче

Един ден през пролетта, уморено след дълго скитане из гората, аз легнах в тревата и заспах. Изведнаж почувствувах, че някой ме улови. Това беше малката Марга, която, вжрвейки покрай зелената ржж, беше ме забелязала, че спя и нещеш ли — улови ме здраво за ушите.

Аз се раздвижих сжс всичката си сила — исках да избягам, но уви! — всичките ми усилия оставаха напразни. Марга ме държеше здраво и побжрза да ме отнесе в своята стая, дето ме отрупа с грижи и милувки. Тя ми направи едно малко кафезче, пжлно с треви и цветя, за да ме накара да забравя полето и свободата.

Тя хубаво направи, но аз, аз бях тжжен, и непрестанно мислех за крехката тревица и пжстрите цветенца в гората и полето. Марга, като видя моята скржб, удвои грижите си. Тя ме милваше, носеше ми нацфтяла тревица, която ми напомняше китните лжки и ливади.

Най-после, моята скржб се увеличи и аз заболях. След няколко дни Марга, като видя, че ще умра, взема ме на ржце, помилва ме кротичко и ме занесе в нивата, отдето беше ме взела.

Изведнаж аз оздравях. Колко се радвах и колко скачах!

От френски Вуйчо Ваню

С тая книжка изпращаме „Слнчице“ брой 1

Редактор Елин Пелин

Уредник Ал. Спасов